

VRAGENRUBRIEK IV

6 februari 1953

Vragenrubriek na de pauze van 30 januari.

Vraag: Ik heb hier enkele vragen gekregen uit de zaal en die mag ik zeker wel eerst stellen? Kunt u iets vertellen over het oude land Oegarit?

Antwoord: Over het land Oegarit kan ik u op het ogenblik niet veel vertellen. Ik kan u alleen vertellen dat dit land inderdaad een betrekkelijk hoogstaande beschaving moet hebben gehad en dat aan te nemen is dat verschillende van de bijbelse symbolieken ook in dit land bekend waren. O, dat heb ik misschien vergeten te zeggen, als u het met een behandeling niet eens bent of dat u zegt, ik wil graag wat meer daarvan weten, dan kunt u dat natuurlijk doen.

Ik vind het alleen erg vervelend om u steeds aan te moedigen. En heeft u daar nog iets op te vragen? Dus ik hoop dat u dat uit u zelf zult willen doen.

Vraag: Dan heb ik hier een tweede vraag: Wie bloed vergiet, diens bloed zal vergoten worden. In verband met de doodstraf staat er achter.

Antwoord: Wie bloed vergiet, diens bloed zal vergoten worden met andere woorden datgene dat u tegen de wereld doet, doet u tegen uzelf. Wanneer men bv. in verband met de doodstraf, overgaat tot het doden van iemand die men een schadelijk element acht, dan kunnen wij hier spreken van een collectieve aansprakelijkheid, uitgezonderd een geval waar u op het ogenblik aan denkt. Ja, in dat geval was er geen collectieve aansprakelijkheid voor het hele volk, want dit was verdeeld in verschillende groepen. Maar normalerwijze kunnen wij zeggen dat het volk dat de wetgeving handhaaft en uitoefening van dit recht goedkeurt, verantwoordelijk is voor elke doodstraf die onder dit recht wordt uitgesproken.

Wanneer dus op een dergelijke wijze iemand ter dood wordt gebracht, heeft men daarmee geschapen een waarde tegen zichzelf, die uiteindelijk ook in verlies en dood en bloedvergieten zal ressorteren en dit is al heel begrijpelijk wanneer wij zien hoe het met de meeste doodstraffen gaat. Er zijn enkele uitzonderingen daarop geweest, zelfs recente uitzonderingen in Nederland - twee zover ik weet - maar iemand die door een volk ter dood wordt veroordeeld zal sterven met een haat tegen het volk dat hem dit leven ontnemt. Deze haat zal hem drijven tot het gebruik van alle geestelijke vermogens waarvan hij zich bewust is, om dit volk te schaden. Hier heeft u dus de heel eenvoudige uitleg van oorzaak en gevolg. Bovendien zit er iets anders bij. U keurt deze straf, u keurt dus het vergieten van bloed goed, daarmee heeft u rond u een waarde geschapen die het u onmogelijk maakt te protesteren als ook uw bloed vergoten wordt. Elk dode brengt dus met zich mee, dat men de gevolgen daarvan en het ondergaan van deze doding zelf, niet kan zeggen dit is onrechtvaardig. Men heeft hiermee de rechtvaardigheid van oorzaak en gevolg binnen zichzelf in werking gesteld en zal de gevolgen daarvan na enige tijd ondervinden.

Vraag: Geldt dit alleen dan voor degene die de uitspraak doet? U zegt dat het dan het hele volk zou kunnen treffen, maar in het volk zitten er dan toch ook weer een heleboel bij die dit ten sterkste afkeuren?

Antwoord: Over het algemeen laten degenen die dit ten sterkste afkeuren, geen duidelijk protest horen, daarmee is dat protest zonder gelding en wordt teruggebracht tot een gedachte zonder enige kracht. Ik heb juist in dit verband al opgemerkt in het begin, dat een recent geval van ter-dood-veroordeling deze factor werd uitgesloten, omdat er inderdaad een groot aantal mensen actie hebben genomen om een voltrekking van het vonnis te voorkomen en degenen die dat doen en zich dus daadwerkelijk verzetten tegen dit als onrecht erkende, hebben zeer begrijpelijk geen aansprakelijkheid, integendeel zij scheppen ook voor zichzelf een goede waarde, ondanks het feit dat het vonnis volbracht wordt. De collectiviteit echter die leeft onder het recht, en uit wie het recht geboren werd, waardoor een dergelijk vonnis wordt uitgesproken, is in zijn geheel verder aansprakelijk.

Alleen daadwerkelijk verzet tegen de voltrekking van het doodvonnis dus - zij het in nog zo'n geringe mate - kan de verantwoording daarvoor verminderen en als zodanig is niet degene die het vonnis uitspreekt schuldig, want hij is slechts de vertegenwoordiger van de totale groepering die dit recht handhaaft en heeft ingesteld.

Vraag: Bedoelde u zojuist de dood van de Engelse jongen Bentley?

Antwoord: Inderdaad, deze gedachte werd op mij afgezonden en daarom reageerde ik daarop.

Vraag: Mag ik u vragen hoe u over het algemeen denkt over de dood van die 19 jarige jongen. Had het een bepaalde achtergrond?

Antwoord: Het heeft deze achtergrond dat mensen die gekomen zijn tot een uitoefening van het recht, juist om wille van het recht, niet als een rechtswaarde maar als een samenstelsel van voorschriften, die bovendien spreken over het stellen van voorbeelden. Ik wil u hierbij herinneren dat ook een ander geruchtmakend proces sterke banden heeft met het proces waarop u zinspeelde, dat hierdoor een te hard optreden heeft plaatsgevonden en dat dit te hard optreden in dit geval zoveel meer te betreuren is, daar de maatschappij die uiteindelijk deze wetten heeft gesteld en dit doodvonnis dan toch heeft moeten bekrachtigen, willens of niet-willens zelf de oorzaak was voor het vergrijp van de persoon die gevonnis werd. (vonnis is inmiddels vernietigd! Red.)

Vraag: Dus die jongen was min of meer onschuldig?

Antwoord: Die jongen was onschuldig omdat de gedachten, de ideeën die hem doen leiden tot de daad die hij uiteindelijk bedreef, niet van hemzelf afkomstig waren, maar van dezelfde maatschappij, die met dergelijke gedachten, geproduceerd op een voor ieder zeer makkelijk waarneembare wijze, in boeken, in films, in radiohoorspelen etc., dat deze schuldig is voor de gedachte die het mensenkind zelf misschien niet op een dergelijke wijze geuit zou hebben als daarvoor niet een aanleiding was en ik wil hier herinneren - een ogenblik, ik moet even de gegevens hebben - ja, een hoorspel dat al een lange tijd bij de BBC loopt en de avonturen van een zekere Tracy betreft, waarbij moord en doodslag, ontploffingen, aanrijdingen, complotten, inbraken, aan de orde van de dag waren. Ik wil u verder herinneren aan de films die geproduceerd zijn - ook in dit land in kwestie - die zich bezig hebben gehouden met de misdaad op een zodanige wijze, dat die toch wel enigszins aantrekkelijk werd voorgesteld, al was het dan alleen maar door het groot, machtig, ruw en hard zijn van de misdadiger.

Men kan met een dergelijke manier in zo'n vertoning er niet mee volstaan uiteindelijk door een handig gevonden truc het recht te laten zegevieren. Zolang als er iets bewonderenswaardig blijft in een persoon van een misdadiger en in diens misdaad, zal zeer zeker iemand die snel vatbaar is voor dergelijke fantasieën, zich gaarne met deze misdadiger en deze misdaad vereenzelvigen. Als dat inderdaad wordt omgezet en de maatschappij begint moord en brand te schreeuwen, dan is ze zelf aansprakelijk voor het gebeuren.

Vraag: Sprekende over het recente geval, waarom kon de Koningin van de natie hier bedoeld geen gratie verlenen?

Antwoord: Omdat het vorstendom van de nog bestaande koninkrijken en keizerrijken en vorstendommen over het algemeen niets anders is dan het uithangbord van een daarachter werkende staatkundige groep. Deze zijn volkomen onderdanig aan de regerende machten. Dit is heel begrijpelijk. Een democratie in de vorm van een koninkrijk is dus niets anders dan een republiek waarin - in plaats van een Minister-President - een apart gezin of een aparte figuur de huldebetuiging in ontvangst neemt en daarvoor dan ook enige rechten verwerft, dat dit op erfelijke basis is gesteld heeft er verder weinig mee te maken. In dit geval kon de Koningin niet ingrijpen, daar zij door in te grijpen een precedent zou hebben geschapen dat zeer zeker in de regering en ook in het land zeer veel opzien gebaard zou hebben en dat misschien - wat deze daad zelf betreft - gebillijkt zou worden door een groot gedeelte van het volk, maar door velen van de politici als een beknotting van hun macht zou worden bestreden.

Vraag: Maar is zij dan nog wel geestelijk verantwoordelijk voor haar taak?

Antwoord: Zij is daarvoor niet meer of niet minder verantwoordelijk dan alle anderen. Alle anderen die deze daad hebben goedgekeurd en toegelaten en het is in dit geval zelfs bijzonder tragisch dat er een persoonlijk verzet bestond tegen het doen volvoeren van een vonnis en de mogelijkheid tot niet-volvoering bij de hand was en er toch geen gebruik van kan worden

gemaakt, omdat zaken van het koninkrijk, boven persoonlijke inzichten stonden in dit geval. Dat is de tragiek van een dergelijk persoon.

Vraag: Ik ben zelf tegen elke vorm van doodstraf, maar zoals het in dit geval is, heeft degene die nu ter dood gebracht is nog aan zijn kameraad geroepen, doe die politie wat, ik weet precies de woorden niet meer. Ik zie daarin een magische kracht die de jongen gedwongen heeft om op de politie te schieten. Daar zou ik graag antwoord op willen hebben.

Antwoord: Ik geloof inderdaad dat deze aansporing een beroep heeft gedaan op de ijdelheid, die in elk mens schuilt en daardoor tot een heftiger verzet dan anders geprikkeld heeft, dat ben ik volkomen met u eens, maar ik geloof ook dat deze geesteshouding, zoals ik al uiteen heb gezet, te wijten is aan magische werkingen waar men dan schijnbaar geen rekening mee houdt, de magische werking bv. van het voortdurend prediken van haat over radio, door middel van film, daar houdt men geen rekening mee. Het voortdurend vervalst voorstellen van de waarden van het leven zoals dat geregeld in showfilms gebeurt, daar houdt men geen rekening mee. De begeerten die daardoor worden opgewekt, de stimulansen die gegeven worden aan de bevolking, daar houdt men geen rekening mee, de voorlichting in de pers, die ook in vele gevallen helaas, of tekort of te uitvoerig is, naar gelang de inzichten van een betrekkelijk kleine groep. De magische werking hiervan begrijpt men ook niet volkomen. Daardoor kunnen reacties teweeg gebracht worden die veel sterker zijn dan hetgeen wat bedoeld was en ik geloof dus dat deze kleine daad niet zo gestraft had behoren te worden, gezien het veel grotere onheil dat er dagelijks op de wereld ongestraft wordt volvoerd met deze zelfde magische werking.

Vraag: U zegt hier, een kleine daad, elke medaille heeft twee zijden en ik wil niet zeggen dat de andere de juiste is, maar ik denk toch aan de bescherming van het politiegezin dat op het ogenblik zonder bescherming verder moet leven en in dat opzicht doen er zich in dit geval vele voorbeelden voor bv. smokkel-affaires aan de grens, waar op het ogenblik gebruik van wordt gemaakt zelfs van pantserauto's en waar onze douaniers voortdurend aan dergelijke gevaren bloot staan. Is in zulke gevallen - de maatschappij heeft het aan zichzelf te wijten zoals u zegt - dan toch aan de andere kant niet sterk te denken aan de bescherming van deze bewaarders van de wet?

Antwoord: Preventieve bescherming kan ik goedkeuren, maar is dit nog wel een bescherming nadat de daad volvoerd is?

Reactie: Ja, afschrikwekkend is het altijd en dit is een voorbeeld, het heeft inderdaad diep ingeslagen, maar het zal ook voor wat deze bescherming van de bewaarders van de wet betreft, een zeer scherp voorbeeld geweest zijn.

Antwoord: Het is inderdaad een zeer scherp voorbeeld geweest ja, maar de gevolgen daarvan die kunt u in uw krant lezen in het komende jaar. Over het algemeen denkt men dat een dergelijk voorbeeld afschrikwekkend is, maar dat is niet afschrikwekkend voor een zekere mentaliteit. De gezapige burger beoordeelt de mentaliteit van de misdadiger maar al te vaak naar zichzelf. Een gebrekkig inzicht juist in de psychologie van dergelijke gelegenheids-misdadigers - ik bedoel niet de beroepsmisdadigers - leidt vaak tot het opleggen van straffen die onevenredig zijn en die werken op een geheel andere manier dan men zich voorstelt.

Ik zou mij kunnen voorstellen dat in het onderhavige geval vrienden van de veroordeelde zelfs tot een wraakactie komen. Met deze waarde houdt u geen rekening, dat men het zeer interessant vindt om een doodvonnis te wreken, vooral omdat de sympathie van het volk hen toch wel zeker is, althans zo denken ze op dit ogenblik. Wanneer u het geval smokkelaars aanhaalt, dan wil ik u er alleen op wijzen dat de onrechtvaardige monopolistische politiek - door de verschillende staten uiteindelijk gevoerd - ja men zegt noodzakelijkheid, natuurlijk, de één wil voor de ander geen voordeel laten vallen, maar dat deze de aanleiding is van het ontstaan van die smokkelarij. En dan vraag ik mij af of het niet gerechtvaardigd is dat elke mens gelijkelijk kan bereiken datgene wat hij nodig heeft en wel tegen een redelijke prijs.

En dan geef ik direct toe dat daar zeer veel aan vast zit, maar als de staten de smokkelarij willen bevechten, dan zouden ze moeten denken over een verenigd Europa en niet een aantal mensen de plicht opleggen anderen te doden en hen bloot te stellen aan het gevaar zelf gedood te worden.

En dan zou men verder niet de smokkelaars zelf moeten bevechten maar de machten met kapitaal die daar achter zitten. Als u spreekt over pantserauto's dan geeft u daarmee kennis van het feit dat zeer grote kapitalen hierin belegd worden. Ik kan mij niet voorstellen dat de beleggers - in dit geval over het algemeen zeer geziene burgers, zij het dan van een iets onaangenaam genre - zichzelf bloot zullen stellen aan deze gevaren.

Laat men daar tegen actie nemen, laat men diegene veroordelen tot levenslang, laat men diegene exporteren bv. naar één of ander onbewoond eiland, maar laat men niet de eenvoudige mensen die, omdat ze óók graag wat goeds van het leven willen hebben van al dat goeds wat hun regelmatig wordt voorgespiegeld in film, in pers, die ook voor zichzelf het recht vragen om goed te leven; laat men hen dan niet doden en laat men anderen die men de plicht om de staat te beschermen heeft ingeënt, laat men hen dan in hun plichtsvulling niet aan een doodsgevaar blootstellen.

Ik kan u begrijpen wanneer u zegt preventief, maar weet u, het recht is inderdaad preventief in hun strafuitoefening, omdat het de rechten van een kleinere minderheid vaak beschermt tegenover een meerderheid, maar in ieder geval altijd de rechten van het grootste deel van het volk tegen de rechten van het kleinste deel. Rechtspraak betekent nog geen absoluut recht, het betekent handhaving van de bestaande toestand. En hiermede wil ik mij niet - dit wil ik uitdrukkelijk hierbij vermelden - verzetten tegen de rechtspleging zoals die op het ogenblik bestaat bv. in de landen van het Westen, maar ik wil er toch wel de aandacht op vestigen dat ook hier veel onrechtvaardigheden worden begaan en zou u willen wijzen op verschillende gebeurtenissen van de laatste tijd in Amerika, waar ook in de naam van het recht en de zekerheid van het volk, het recht van de mens om mens te zijn, vaak wordt verkracht.

Gelukkig kunnen wij tegenover deze waarden, andere positieve waarden stellen en kunnen wij zeggen, het is het onbegrip en domme element, dat men voor dergelijke rechtsverkrachting over het algemeen aansprakelijk is, maar dat neemt niet weg dat de feiten bestaan. Het feit bestaat dat het recht zoals het bestaat in Oost-Europa met al zijn fatale gevolgen rechtspraak en recht is en preventief werkt. Dit is een zeer preventief recht, zo preventief dat een zeer kleine minderheid beschermt tegen volkeren die vaak ten onder dreigen te gaan aan datzelfde recht. Ik zou dus zeggen, spreekt u mij niet over preventief recht, maar spreekt u mij over een liefde die zo groot is dat ze de oorzaken van de misdaden wegneemt en dan heeft u wat gedaan.

Vraag: Is het dan niet de daad van protest die helpen kan?

Antwoord: Zou de daad als protest in de huidige situatie niet aanleiding zijn tot grotere onrecht en grotere smarten? Wanneer u dus onder de daad het daadwerkelijk ingrijpen bedoelt, dan moet ik tot mijn spijt zeggen, daar zijn de tijden niet rijp voor en een ingrijpen op deze wijze zou een groter onrecht scheppen dan dat het rechtstoestanden recht zou zetten. Maar ik geloof wel dat de gehele mensheid persoonlijk in het dagelijks leven er naar moet streven om overal waar een positieve waarde geschapen kan worden, deze te scheppen en zo zichzelf te onthouden van de aansprakelijkheid voor daden door anderen in onwetendheid of in misleide begeerte begaan. Ik geloof dat men een dief niet straft door hem te veroordelen voor een diefstal maar wel door hem de gelegenheid te geven, goed te leven zonder te stelen. Diegenen die dan uiteindelijk onverbetelijk blijven die kan men dan aan een psychiater overleveren, want dan zijn er bepaalde mentale fouten die waarschijnlijk ook weer te wijten zijn aan gebeurtenissen in de eerste jaren van het leven. Maar een actieve daad op dit ogenblik zou ik niet aanraden, want als u op het ogenblik zou beginnen met een daadwerkelijke reform, d.w.z. een daadwerkelijk verzet tegen de rechtspleging zoals ze bestaat in uw landen - waar deze dan althans nog rechtsnormen kent die redelijk zijn - dan zou u waarschijnlijk een recht bij u zelf tot stand brengen zoals dat in sommige totalitaire staten bestaat en ik meen dat dit nog veel onaantrekkelijker is.

Vraag: U doelde dus uitsluitend op de 19 jarige jongen uit Engeland?

Antwoord: Geldt hier niet precies hetzelfde? Had u een aanval willen doen op deze gevangenis? Wat had u dan bereikt?

Reactie: Ik had me de vorm van de betreffende daad niet voorgesteld.

Antwoord: U heeft zich de vorm niet voorgesteld, inderdaad, dat gebeurt heel vaak, vandaar dat er uit een kleine vergadering in een beroekte kroeg, het Derde Duitse Rijk kon groeien; dat

uit dit Derde Duitse Rijk dat zo goed begonnen was, kon groeien een monster, omdat men zich de verwerkelijking van een theorie nooit voorstelt. Speel niet met denkbeelden zonder onmiddellijk daarnaast te stellen: wat is dan de daadmogelijkheid in dit geval?

Vraag: Hoe komt het - ik heb ook een zoon - als men dit bericht leest, dat men dan moordlust voelt ontstaan?

Antwoord: Omdat u voelt dat uw zoon aan dezelfde gevaren is blootgesteld en u zich voorstelt, als hij dit nu eens geweest was. En ik geloof dat het beter is indien velen zich die vraag zouden stellen, niet met moordlust - moordlust is waanzin - maar met de vraag, wat kunnen we daar tegenover stellen want, als u mij veroorlooft om tegenover de ouders uit uw tijd een opmerking te maken: juist in die jaren dat het leven zo enorm belangwekkend wordt voor een kind, de jaren die liggen tussen het 8ste en ongeveer het 15de jaar, schuiven de ouders heel graag deze kinderen een tijdlang van zich af, ze sturen ze maar naar een bioscoop, ze laten ze maar de stad ingaan, maar ze vragen zich niet af, wat zien die kinderen in die bioscoop, ze zeggen: koop maar een boekje en als er nu toevallig niet al teveel in staat dat hen zelf shockeert, nu ja dan kan het er wel mee door. Ik geloof dat de ouders - juist van de grote kinderen - in deze tijd zich moeten realiseren dat je de "teenagers" zoals ze zo graag zeggen, niet alleen kunt laten, dat je niet alleen maar de bron moet zijn waar geld vandaan kan worden gehaald en dat eens een keer geliefkoosd kan worden, maar dat je moet zijn, de macht die in dit leven vertrouwd wordt, die leidend optreedt en wiens goedkeuring noodzakelijk wordt voor het kind zelf, omdat het zonder dat, het genot als iets minderwaardigs ziet. En daarom zullen de mensen dan zelf ook - deze ouders - misschien heel wat beter moeten leven dan dat ze nu doen, dat geef ik direct toe. Laten we dit ter zijde stellen. Er zijn meer vragen.

Vraag: Een intelligentie met een vreemde taal die door het medium komt, moet dat medium dan ook die taal spreken, of kan dat niet en waarom gebeurt dat nooit?

Antwoord: Omdat de eenvoudigste methode om een medium te bedienen is, gebruik te maken van de woordherinneringen in de hersenschors van het medium aanwezig en als zodanig worden beelden afgedrukt en omgezet in een taal waarbij de landstaal of zelfs de woordkeuze en vaak de spraakgewoonte ook van het bewuste medium zelf een zeer grote rol speelt.

Reactie: Ik dank u wel.

Vraag: Maar kan er dan in een vreemde taal tot het medium gesproken worden?

Antwoord: Die mogelijkheid bestaat soms ja, er bestaat zelfs de mogelijkheid dat het medium in die vreemde taal antwoord geeft, dat ligt aan de hoedanigheid van de kring, de aanwezige energie en vooral de belangrijkheid van het feit in kwestie zelf. Ik bedoel dus, als u in een vreemde taal zou spreken, terwijl u deze taal beheerst, dan zou u daarmee niets anders doen dan een proef nemen; deze proef zou onder omstandigheden door ons belangrijk worden geacht, in dat geval zou u antwoord krijgen en waarschijnlijk zelfs in de taal waarin u spreekt, ondanks de moeite die dat kost. Zou het een proef zijn die als een nieuwsgierigheid of als een onbelangrijk iets wordt behandeld - zou de vraag zelf onbelangrijk worden geacht - dan wordt daar niet op in gegaan. Het kost n.l. meer tijd, het spreektempo wordt nog verder vertraagd door de moeilijkheid van het zoeken naar de juiste klankherinneringen, daar van woordherinneringen in dit geval geen gebruik kan worden gemaakt, dus naar klankherinneringen en de samenstelling daarvan tot woorden, maakt het vaak zeer moeilijk, vandaar dat in deze gevallen vaak een stamelende spreker optreedt.

Vraag: Als men overgaat, krijgt men dan aan gene zijde een andere naam en kan dat in de stof gebeuren bv. met Pasen in een bijeenkomst?

Antwoord: Wat is een naam? Een naam is uiteindelijk niets anders dan een aanduiding van een persoonlijkheid en of u nu Piet heet of Klaas, u blijft toch uzelf niet waar? En als men een jongen van 17 jaar Jansje noemt, dan is hij hoogstens belachelijk maar hij blijft zichzelf verder, alleen kan natuurlijk de naam een zekere psychologische invloed hebben.

Als zodanig spreken wij niet over het krijgen van een nieuwe naam wanneer wij overgegaan zijn, dus ik bedoel in onze toestand verkeren.

Wij aanvaarden soms een nieuwe naam die uitdrukking geeft aan ons streven, aan ons denken, aan ons wezen, en een dergelijke naamaanvaarding kan ook wel degelijk plaatsvinden bv. gedurende een Paasfeest, maar is daaraan niet gebonden.

Deze is slechts gebonden aan de bewustwording in de persoon zelf, waardoor hij juist deze naam, deze klank, vindt te zijn een uitdrukking van zijn eigen wezen. Iets wat in uw maatschappij dus praktisch onvervulbaar is en daarom weinig voorkomt, wat echter bij ons gemakkelijker is, daar het bij ons gaat om de persoonlijkheid en niet om de vorm van de persoonlijkheid.

Vraag: Dus wat er bij u in uw sfeer gebeurt en wat er dan zo gezegd in het Oude Testament geschreven staat: "Hij die overwint die zal ik een nieuwe naam geven", dus dat komt in uw sfeer tot uiting?

Antwoord: Als u spreekt over het geven van een naam dan zeg ik "nee", als u zegt het aanvaarden van een nieuwe naam, krachtens een geestelijke bewustwording, dan zeg ik "ja", dat maakt dus een onderscheid.

Vraag: Dan heb ik nog een vraag! Kent u het raadsel van Fermat, zo ja, hoe luidt de oplossing?

Antwoord: Ik ken het raadsel niet en ik geloof niet dat wij op het ogenblik de tijd hebben om ons daar nog verder mee bezig te houden, dus u kunt eventueel proberen om het raadsel voor te leggen, dan wil ik proberen er een antwoord op te geven. In het andere geval zult u mij toestaan dat ik dit bv. overdraag aan de spreker van de volgende week.

Vraag: Is er een middel bekend tegen spruw in de mond, maag en ingewanden en het beste passende dieet of de levenswijze?

Antwoord: Medische vraag. Ik zal kijken of er nog een medicus te bereiken is, ondertussen kunt u een volgende vraag stellen.

Vraag: Kunt u mij ook iets vertellen over de ademhalingstechniek van de yogi's?

Antwoord: De ademhalingstechniek van de yogi's is gebaseerd op een zeker ritme. Bij dit ritme wordt de omzetting in het bloed vertraagd d.w.z. het opgenomen zuurstofgehalte wordt verminderd en wel op een zodanige wijze dat de minimale functiegehalte van de verschillende organen wordt bereikt. Door ritme waarin die ademhaling gebeurt krijgt dan bovendien de stimulans die elke ademhaling geeft aan de bloedsomloop en dus ook aan de organen een speciale waarde, hierdoor wordt het eigen trillingsgetal omgezet in een ander trillingsgetal en bestaat dus de mogelijkheid tot uittreding, tot bewustwording op een ander gebied etc..

Vraag: Is deze Orde ook aanwezig in San Paulo en Brazilië?

Antwoord: Ik moet u tot mijn spijt vertellen dat wij over andere afdelingen van onze orde geen verdere inlichtingen geven, dat kunnen wij niet doen in het openbaar, daar de verhoudingen die op de wereld bestaan op het ogenblik, het zeer moeilijk zouden maken om deze bijeenkomsten in andere plaatsen te handhaven.

Nou vrienden, ik krijg daar net een gedeeltelijk antwoord en wel dit, dat spruw over het algemeen het best genezen wordt door bloedzuivering en dat voor deze bloedzuivering gebruik kan worden gemaakt van verschillende moderne preparaten en ik hoor daar zo iets van steromecin of zo iets. (Uit de zaal wordt dit verbeterd in streptomycine).

Streptomycine, ja dat kan inderdaad. Dat dit dus een gunstige werking zou hebben, dat verder een dieet wordt aangeraden, waarbij zeer zeker op de vitaminen rijkdom moet worden gelet en bovendien zou moeten worden getracht om een zo licht mogelijk verteerbaar dieet samen te stellen, daarbij ook rekening houdende met het feit dat de in het dieet aanwezige stoffen zo mogelijk zonder verdere omzetting moeten kunnen worden opgenomen door de weefsels.

Dit is alles wat ik daar op het ogenblik op krijg. U zult zelf vast kunnen stellen dat de tijd inderdaad dringt en u zult mij dan ook niet kwalijk nemen dat ik hier op het ogenblik niet verder op kan doorgaan. Er zijn dus twee vragen; ik heb ze doorgegeven, ze zullen door één van de volgende sprekers in deze rubriek dan wel weer ter sprake worden gebracht.

Ik wens u allen een goedenavond.

N.a.v. de watersnoodramp in Zeeland

Vrijdag 6 februari 1953 (vóór de pauze)

Goedenavond vrienden,

Ik begin op de gebruikelijke wijze, ofschoon wij een kleine afwijking in het programma toch wel zullen moeten tolereren, gezien de omstandigheden. Wilt u er dus als het u belieft aan denken dat wij nooit alwetend noch onfeilbaar zijn en dat het ook voor ons heel vaak noodzakelijk is om een theorie op te bouwen waar ons de feiten onvoldoende bekend zijn.

U zult dus ons een grote dienst bewijzen door zelf na te denken, zelf uw conclusies te trekken, maar dan ook datgene wat u voor waar hebt bevonden, in de praktijk van het dagelijks leven uit te dragen. En nu wil ik dan afwijken van het normale programma, want wij houden ons over het algemeen niet bezig met de gebeurtenissen die actueel zijn; wij doen over het algemeen afstand van het sensationele en wat daarin gelegen is. In dit geval echter geloof ik dat wij een uitzondering mogen en moeten maken. Ik wil u trachten uit te leggen wat er gebeurt op de wereld en wat de gevolgen zijn van deze watersnood, wat haar waarden zijn en wat haar verliezen. Ik wil u een balans voorleggen over deze rampen van uw eigen land; ik wil trachten u te bewijzen dat er meerdere dergelijke gebeurtenissen - ofschoon niet door het water - zullen plaatsvinden en ik wil er u op wijzen dat dit niet redeloos en zonder enig doel gebeurt.

Allereerst dan: uw land is zwaar getroffen en hetzelfde mogen wij zeggen over enkele andere gebieden. Het water is binnengestroomd en de tekenen daarvan zijn in een één grootse verwoesting te zien op die plaatsen waar dit wrede vocht tot rust is gekomen.

Mensen zijn in nood gestorven, mensen zijn gevluht. Heel het bestaan van deze mensen is weer plotseling overhoop gegooid. Deze balans klinkt erg droevig. Wanneer we daar geen waarden tegenover kunnen stellen, dan zou het rechtvaardig, zijn om - op grond alleen van een dergelijk gebeuren - de liefde-gedachte en de gedachte van een rechtvaardig en liefhebbend God te verwerpen. Ik geloof echter dat er vele waarden tegenover staan. Ik wil allereerst de geestelijke waarden opnoemen, om daarna over te gaan tot een korte beschouwing van de materiële situatie en de waarde daarvan.

Het getroffen gebied heeft weliswaar zwaar geleden, maar als wij nagaan hoe zwaar er geleden wordt waar oorlog wordt gevoerd, dan zien wij dat dit lijden in verhouding zeer klein is. Wanneer wij de doden zien - diegenen die plotseling in onze wereld zijn gekomen - dan kunnen wij zeggen: het zijn er velen maar zij zijn tenminste niet gevallen in een golf van haat tegen de mensheid, zij zijn niet door een broederhand gevallen; ze zijn een offer geweest, een offer dat krachtens zijn eigen leven voorbestemd was hiervoor.

Diegenen onder u die de situatie in de getroffen gebieden gekend hebben, zullen mij waarschijnlijk dit bevestigen. Wanneer wij deze mensenoffers zien en wij vergelijken deze met het vele andere geweld en de vele anderen die sterven, dan moeten wij zeggen: hoe vruchtbaar is eigenlijk dit gebeuren geweest, want ziet, opgeschud uit de verdorven lethargie, uit de droomslaap staat plotseling een heel volk op, bereid om te helpen.

Dat alleen zou al veel waard zijn, maar meer, vroegere vijanden steken de broederhand toe, volkeren die zich niet voor kunnen stellen zelfs wat er gebeurt, snellen te hulp. De wereld die anders zo angstig om het bezit vol met zorgen een ketting spant, een vesting bouwt, laat plotseling vol gulheid alle poorten openvallen, het stoffelijk bezit heeft geen waarde meer, we vragen niet meer: hoeveel kost dit of hoeveel kost dat, het moet gegeven worden, dat is de hele leus, dat is de hele gedachte. Hoe vaak hebben wij al niet, vrienden, gewezen op de noodzakelijkheid om minder materialistisch te denken, hoe vaak is daarop gewezen door anderen. Het heeft niet mogen baten.

De wereld wenste te verzinken in een golf van materialistisch genot, van bezitszekerheid, van leven dat eigenlijk geen leven meer was.

En nu komen dan de rampen en deze ramp heeft al heel wat mensen wakker gemaakt.

Ik geef toe dat er nog heel wat vlugge sentimenten tussen zitten, die weer vergaan wanneer de tijd wat verder is en die niet meer vragen naar de nood, die ofschoon deze voortduurt, een half jaar geleden door een ramp ontstond. Maar er zijn er velen bij wie de interesse voor de

medemens, voor de arme, de getroffen medemens ontwaakt, en dit leidt tot een liefdedaad. Nu bestaat er een wet die wij noemen de wet van oorzaak en gevolg en wij zouden het zeer zeker op dit gebeuren en op vele anderen van toepassing kunnen verklaren, maar dan is er ook hier een positieve waarde geschapen, dan is hieruit geboren een oorzaak die zal leiden tot beter begrip voor elkaar, minder hechten aan het bezit, afstand doen van een verdwaasde orthodoxie en een menselijk denken. Dan zullen de muren die nu onder de nood plotseling gevallen zijn tussen de verschillende politieke belijdenissen en godsdienstige belijdenissen, niet zo snel meer opgebouwd worden.

Men zal het proberen, o zeker; men zal weer trachten in een alleenzaligmakend groepje van denkers zich af te sluiten van de wereld, maar dat doet er niet toe, want, zo groot als vroeger zal die groep niet zijn. Dat is een grote waarde. Men heeft in de afgelopen tijd veel gesproken over de bereidheid van de mensheid om te offeren voor de vrijheid; men heeft veel gesproken over de noodzakelijkheid van wat men noemt een hoog moreel, wat men noemt een paraatheid. Wel nu, u kunt trots zijn. Waar het gaat om mensenleed is de mensenliefde paraat geweest. In een overstelpende, een onbegrijpelijke grootse wijze, heeft deze zich geuit op een wijze die voor ons een vreugde is, een zekerheid.

Bij een andere gelegenheid heeft één van onze sprekers u gewezen op het feit dat u mensen elkaar teveel wantrouwt en dat dat wantrouwen niet gerechtvaardigd is, dat u hele maatschappij op dit vertrouwen juist gebouwd was. En u hebt een slechte gedachte gehad van uw medemens. Hoeveel mensen zullen zich zekerder, hoeveel zullen de onrechtvaardige, wantrouwige angst voor de wereld nu opzij zetten; hoeveel zullen nu zich bewust worden dat het mensdom samengesmeed als een eenheid handelt, wanneer een deel daarvan getroffen wordt? Hoe zal zelfs het eeuwige lied van de haat verstommen waar de liefde hoogtij viert. Van uw kant kan ik begrijpen dat u het gebeuren dat u zo schokte, een grote ramp noemt, maar aan onze kant zeggen wij, nee, het is een groots gebeuren geweest, en het heeft een geestelijke winst opgeleverd die groter is, véél groter dan het offer zou rechtvaardigen.

Die winst is bovendien nog op een andere wijze naar voren getreden. Ik wil trachten om onze inzichten over de materiële aspecten nader te preciseren. Er is veel gebeurd en er is veel werk vernietigd en er is veel werk geboren. In een maatschappij als de uwe is er vaak een circulatie van geld die leidt tot de aankoop van - sta mij toe dit op te merken - nodeloze en vaak waardeloze luxe artikelen. De offers die u heeft gebracht, de offers die uw Staat zal brengen, zullen gezamenlijk zorgen voor een omzetting van dit onder de massa aanwezige geld op een wijze die beter verantwoord is, gezien de economische verhoudingen.

Economisch dus is deze ramp niet slechts een ramp maar tevens een bevestiging o.a. voor de stabiliteit van uw munteenheid, iets wat in de moderne wereld naar men zegt, zeer begerenswaardig is. Door het rampzalig gebeuren, juist op het gebied van de landbouw, zullen andere meer ingewikkelde industrieën, moeten komen tot een verhoogde export en productie.

De sympathie die ontstaan is in het buitenland, juist door deze ramp, zal zeer zeker zich ook wenden tot de producten van deze landen. Wanneer men een gave geschonken heeft aan verre en onbekende mensen die door een ramp getroffen werden, en er komt een product uit dat land binnen uw bereik, dan is het als het ware een groet, een bevestiging van het feit dat uw gave goed belegd werd. Een vergroting van export en van exportmogelijkheden is dan ook één van de gevolgen die in de eerste maanden kenbaar zullen worden.

Dan; men zegt er is ontzettend veel vee verloren gegaan, iets wat ik bevestigen kan, men zegt er zijn veel huizen vernietigd, wat ik bevestigen kan, men zegt de grond zal zout zijn, iets wat ik bevestigen kan, ofschoon het in vele gevallen zeer zeker niet zo ernstig zal zijn, dat met een juiste toevoeging van kalk, de bodem niet al weer het volgend jaar productief kan zijn.

Tegenover al deze dingen nu bestaat de mogelijkheid - door u misschien over het hoofd gezien - om bepaalde verbeteringen op landbouwkundig gebied, die door de bestaande organisatie maar achterwege waren gebleven, thans plotseling in te voeren, zonder enige tegenstand.

Zo zal ook de landbouwindustrie zeer zeker opbloeien in deze gebieden tot een nieuwe paraatheid en een veel groter productievermogen dan voorheen. Wanneer dit slechts alles was, dan zou ik nu het woord rustig aan een ander kunnen overgeven, maar er zijn nog meer dingen te beschouwen. De prikkel tot vergrote productie die in bepaalde gebieden is ontstaan naar aanleiding van deze rampen, zal op den duur zeer zeker leiden tot een overproductie en deze overproductie, deze markt vraag - op het ogenblik overtreffende productie - zal binnen enige tijd niet bestaan, want mijn vrienden, deze wet van oorzaak en gevolg, deze voltrekking

van een noodlot door de mensheid opgeroepen aan deze aarde, dit zal zich niet beperken alleen tot een paar overstromingen. Wij hebben u getracht - zij het dan vaak onder bedekte termen - voor te bereiden hierop. Ik wil thans - zover als mij dit is toegestaan - duidelijker zijn. De gehele aardkorst staat onder spanningen die zullen leiden tot scheuren van de aarde. In veel gebieden kunnen wij dus rekenen met tektonische en andere aardbevingen, kunnen wij rekenen met het optreden van vulkanische werkingen.

En deze verstoringen - de eigen uitstraling van de aarde - zullen zeer zeker ook in de atmosfeer hun uitwerking doen. Stormen zullen trekken over de landen, oogsten die op het veld staan zullen vernietigd worden, er zal nood zijn, nood zoals u dit nu kent; er zal nood zijn in vele gebieden en u bent gelukkig, want thans hebt u de ervaring op kunnen doen hoe men handelen moet, hoe men met een volheid van hart, met een gulheid van hand, geven moet, hoe men niet moet vragen: is dit redelijk of verantwoord, maar hoe men moet zeggen: hier is een broeder die ik steunen moet en ik zal hem helpen. Hier kunt u leren hoe onbelangrijk al die wrijvingen van uw dagelijkse leven zijn t.o.v. dat gebeuren.

En indien u uw les leert, dan zult u een kern kunnen zijn van steun en rust voor die vele landen die dan in nood verkeren.

U zult met uw ervaringen in staat zijn daar te helpen waar u thans geholpen wordt en ik verzeker u dat het vaak bitter noodzakelijk zal zijn. U zult, zelf de riem wat nauwer snoerend, geven daar waar mensen hongerden. U zult technisch vaardig, produceren datgene wat nodig is om hen die dreigen om te komen, te redden. En wanneer dan de gesel over de wereld weggetrokken is, dan zult u uzelf terugvinden, dit land, dit volk, vele volkeren, vele landen, anders dan u ze gekend hebt, maar u zult in het innige medelijden, dat zo snel ontbloeit, dat zo snel verandert van aard en wordt een werkelijk hartelijk gevoelde naastenliefde, een liefde voor deze mensen die lijden en strijden; u zult met die liefde op kunnen bouwen waar anderen falen.

Waar de hekserij van de zwarte magie de boventoon voert, daar zullen juist diegene die door de nood rijp geworden zijn, daar met een troostende hand een witte kracht van liefde tegenover kunnen stellen. Daar waar een politieke heksenketel naar de macht grijpt, daar zult u het uiteindelijk kunnen zijn, u die geleerd hebt dat niets belangrijk is, behalve dit helpen om een medemens te dienen, te helpen om een medemens in stand te houden, om het ongeluk teniet te doen en de lijdende te troosten.

Dan zult u het zijn die voor deze lijdende mensheid als troostende heemeesters op kunt treden. En denk nu niet dat ik u deze woorden toewerp als een soort troost van dat wat er gebeurd is. Zij zijn woord voor woord waar. Het ligt aan u of u - ook wanneer deze nood voorbij is - zo sterk zult zijn bevestigd in uw naastenliefde, dat u uzelf waardig toont om een wereld te helpen en om licht te doen schijnen wanneer er duisternis is.

Deze dingen zijn lang bekend, ze staan geschreven in vele boeken, gegrift in steen, zij werden gesproken in de oude kloosters van Tibet en ze werden verkondigd in het rumoerige theatrale Amerika, ze werden geboren in het Latijns temperament, de vreemde muziek van Zuid Amerika, ze werden gezien in het zuiden van Afrika, ze werden gesproken in Europa, ze staan in de geschriften die aan de bijbel zijn toegevoegd, ze staan geschreven als het noodlot van een mensheid, een mensheid die faalde en die daarom de gesel en de hardheid van een rechtvaardige wet moest ondervinden, om daaruit de kracht te putten, zich bewust te worden van zichzelf.

Ik wil niet lang meer spreken vrienden en ik zal ook niet zoals gebruikelijk is, een volgende spreker na mij het woord verlenen, maar laat het tot u doordringen en laat het u tot een troost zijn, dit kan een bron van kracht zijn, van een goddelijke kracht; dit kan het begin zijn van een bewustwording en zo is het een gave, zozeer als een gesel.

Ik dank u.

ASTROLOGIE

Astrologie door een ODV-lid; vervolg op het verslag van 30 januari 1953.

Teken	Heerser	Verhoging	Val	Vernietiging
♈	♂	☉ 19°	♃ 21°	♀
♉	♀	♃ 3°	♃	♂
♊	♀			♃
♋	♃	♃ 15°	♂ 28°	♃
♌	☉			♃
♍	♀	♀ 15°	♀ 27°	♃
♎	♀	♃ 21°	☉ 19°	♂
♏	♂	♃	♃ 3°	♀
♐	♃			♀
♑	♃	♂ 28°	♃ 15°	♃
♒	♃ ♃			☉
♓	♃ ♃	♀ 27°	♀ 15°	♀

1. Het teken waarover de planeet heerser is geeft haar een zuivere en sterke werking
2. In haar verhoging geeft ze een veredelde werking.
3. In haar val een zwakkere werking.
4. In haar vernietiging is haar werking zeer zwak.

Deze indeling komt voor in de meeste astrologische werken.

Vervolg Astrologie.

Wij zullen nu overstappen naar een geheel ander onderwerp n.l. de werking van de planeten in de diverse huizen, alles natuurlijk zeer beknopt weergegeven. De student moet nu niet denken dat alles zo maar afgelezen kan worden, want dan heeft hij het mis, doch alles moet zorgvuldig bekeken worden in verband met nog vele andere toonaangevende invloeden, maar hierover later.

De Zon in 2.

Succes op financieel gebied; wordt de zon echter slecht geaccepteerd dan kan het op verkwisting duiden.

De Zon in 3.

Vele korte reizen. Het geeft succes in alle zaken vallende onder het 3^e huis bv. letterkundige arbeid. Reizen houdt meestal alleen verband wanneer de zon in een bewegelijk teken staat of Cancer (Kreeft). Hulp van anderen bv. broers, zusters of mensen uit de naaste omgeving (buren). Bij afflictie altijd het tegenovergestelde; dit geldt voor alle huizen.

De Zon in 4.

Gelukkig voor de Vader en het verkrijgen van vast bezit, Meestal een goede en gelukkige oude dag, succes in het 2^e gedeelte van het leven.

De Zon in 5.

Amusement, speculatie, gezelschapsleven op elk terrein wat in verband houdt met vermaak.

De Zon in 6.

Alleen prima voor de gezondheid. Als de zon geen slechte aspecten maakt met andere planeten bv. Saturnus en Maan.

De Zon in 7.

Goed voor medewerkers, het huwelijk, verenigingsleven in het algemeen. Dikwijls optreden in het publiek. Hier geldt in hoge mate de aspectering van andere planeten bv. Jupiter en Venus, Is deze slecht te noemen, dan verloopt meestal alles slecht, soms zeer slecht.

De Zon in 8. Neiging voor occulte studie indien gunstig geaspecteerd door Uranus of Neptunus sterke levenskracht. Alles wat met de dood verband houdt of in verbinding staat met bv. erfenissen. Bij slechte aspectering vroege dood.

De Zon in 9.

Lange reizen, wetenschappelijke studie vooral op religieus en filosofisch terrein. Vooral is een goed aspect met Mercurius van groot belang. Uranus en Mars slecht geaspecteerd kan fanatisme naar voren doen komen. Jupiter geeft schijnheiligheid in slecht aspect met de zon.

De Zon in 10.

Dit is een zeer gewichtig huis, vooral voor de wereldlijke positie, het houdt verband met roeping (let op, niet met beroep). Goed voor de moeder, in het algemeen succes op alle omstandigheden. Bij slecht aspect trots en arrogant.

De Zon in 11.

Geeft trouwe en machtige vrienden aan en het brengt meestal vervulling van dikwijls lang gekoesterde wensen. Bij slecht aspect het tegendeel. Meestal verlies van vrienden of onaangename namheden door hen.

De Zon in 12.

Is slecht of laat ik liever spreken over ongunstig. De geborene voelt zich beperkt, bijna in alle richtingen. Geeft excentrieke neigingen. Bij slechte aspecten heeft hij te lijden van geheime vijanden.

Ook het familieleven is minder prettig. Bij goede aspectering met andere planeten is het kruis minder zwaar. Geeft soms zeer grote neiging - bijna onbedwingbaar - in de richting van het occultisme.

De bedoeling is, zo nog enige tijd door te gaan met de andere planeten. Probeer één en ander goed in u op te nemen.

AURISCHE KLEUREN

Het is mij gebleken - schrijft onze vriend Visser - dat, onder de vrienden van de Orde der Verdraagzamen, veel belangstelling bestaat, wat de betekenissen zijn van de aura-kleuren. Hieronder volgt een opsomming:

ZWART - stelt haat voor, boosaardigheid, wraakzucht en dergelijke gevoelens.

GRIJS - van een heldere kleur stelt zelfzucht voor.

GRIJS - van een zeer bijzondere tint (nagenoeg lijkkleurig) stelt vrees en verschrikking voor.

GRIJS - van een donkere tint stelt neerslachtigheid en melancholie voor.

GROEN - van een vuilachtige tint stelt jaloezie voor. Is de jaloezie met veel woede gemengd, dan vertoont deze zich als rode flitsen op een groene achtergrond.

GROEN - bijna leikleurig, stelt laag bedrog voor.

GROEN - van een bijzonder heldere tint stelt verdraagzaamheid van de meningen en overtuigingen van anderen voor, een gemakkelijk zich richten naar wisselende omstandigheden, aanpassingsvermogen, tact, beleefdheid, wereldwijsheid enz. en andere eigenschappen die mogelijk door sommigen als "verfijnd bedrog" betiteld worden.

ROOD - gelijkenis vertonend met de doffe kleur van een vlam, zoals zij, vermengd met rook uit een brandend gebouw slaat, stelt zinnelijkheid en dierlijke hartstocht voor.

ROOD - gezien als vuurrode flitsen, in vorm op bliksemschichten gelijkend, wijst op toorn. In geval van woede, zoals die uit haat en boosaardigheid ontspringt, vertonen zij zich meestal op een zwarte achtergrond, maar in geval van toorn, die zijn oorsprong vindt in jaloezie, tekenen zij zich tegen een groenachtige achtergrond af. Bij woede, voorkomend uit verontwaardiging of verdediging van een verondersteld "recht" ontbreken die achtergronden en openbaart zij zich in de regel als rode flitsen, los van een achtergrond.

KARMOZIJNROOD - stelt liefde voor en wisselt van tint overeenkomstig de aard van de hartstocht. Grove sensuele liefde zal een dof, donker karmozijn geven, terwijl liefde, waar hogere gevoelens doorengemengd zijn, lichtere, liefelijker tinten vertoont. Een zeer verheven vorm van liefde vertoont een kleur, die een mooi roze zeer nabijkomt.

BRUIN - met een roodachtige gloed stelt gierigheid en gulzigheid voor.

ORANJE - helder getint stelt trots en eerzucht voor.

GEEL - in al zijn verschillende schakering stelt de kracht van het intellect voor. Als het intellect zich tevreden stelt met dingen van lage orde, dan is de tint een donker dof geel, maar naarmate de sfeer van het intellect zich tot een hoger niveau opheft, wordt de kleur helderder en lichter, terwijl een mooi goudgeel op een ruim intellectueel kunnen wijzen, een veelomvattend, schitterend, redeneervermogen enz..

BLAUW - donkergetint stelt godsdienstig denken, emotie en gevoel voor. Toch wisselt die kleur in helderheid al naarmate de graad van onzelfzuchtigheid, die in het godsdienstige begrip tot uiting komt. De schakeringen en de mate van helderheid variëren van een dof indigo tot een prachtig diep violet; dit stelt dan het hoogste godsdienstige gevoel voor.

LICHTBLAUW - van bijzondere heldere, stralende tint. stelt geestelijkheid voor. Een hoge graad van geestelijkheid, bij sommige mensen waargenomen, openbaart zich in die blauwe tint, vol lichtende heldere puntjes, die fonkelen en twinkelen als sterren in een klare winter nacht.

ULTRA ROOD - zelfzuchtige onwaarachtige doeleinden, zwarte magie.

ULTRA VIOLET - verheven, onzelfzuchtig.

WIT LICHT - geestelijke verlichting, in dat geval ook wel genoemd: Halo of stralenkrans.

De gewoonlijk aanwezige kleurschakeringen in de Aura duiden het "algemene karakter" van de mens aan, terwijl de voorbijgaande kleuren aantonen wat voor gevoelens, emoties of hartstocht (als die er is) hem op een speciaal moment beheersen.

Bovenstaande uiteenzetting over de betekenis van de Aura-kleuren staat vermeld in de boeken over Yoga Wijsbegeerte.